

Utætheden

»Vi vinder – hvis I vil, og hvis I vil, står jeres organisation bag jer«

VSS-UDDANNELSEN SIDE 4-6

DE UNGE SKAL STØTTES - MEN OGSÅ TAGE SIG SAMMEN

HELT KORT

Byggefagene skal have ny formand

Konstitueret formand for BJMF og siden 1995 rigtig formand for Byggefagenes Samvirke i København Anders Olesen stopper på begge poster for at arbejde for Enhedslisten i en nyoprettet stilling som faglig koordinator.

Den nye formand for samvirket findes på et ekstraordinært årsmøde 6. oktober. Ved udgangen af september havde kun én kandidat meldt sig, nemlig formanden for EL-Forbundets københavnske afdeling, Per Olsen.

Byggefagenes Samvirke omfatter fagforeningerne Rør og Blik, EL-forbundet København, BJMF, Malernes Fagforening, en række 3F fagforeninger i Storkøbenhavn, Stilladsarbejdernes Brancheklub, HK It, Medie og Industri i Hovedstaden og Metal Hovedstaden og repræsenterer tilsammen 19.000 medlemmer.

Samvirkets formål er at løse opgaver, som de tilsluttede organisationer ikke magter hver for sig og, som det hedder i vedtægterne, at pege på nye veje for arbejderklassens kulturelle højnelse og større indflydelse på byggeindustrien og de med den samhörige funktion i samfundet.

Kom videre, vi hjælper dig!

»Vi kan ikke give dig en videregående uddannelse i løbet af fire aftener, men sagt i al beskedenhed kan vi bringe dig videre«, hedder det i Rør og Bliks avertering for fagforeningens novemberkurser.

Kurserne er af to timers varighed, starter kl. 16, lige efter arbejdstid og slutter kl. 18.00 og ligger alle på torsdage i

november. Første gang er den 7. november og sidste den 28., hvor der rundes af med fælles spising og festligt samvær.

Emnerne er blandt andet energi, efteruddannelse, internet, overenskomster, ansættelsekontrakter og andre jobrelaterede papirer.

Underviser på kurserne har en FIU certificeret voksenpædagog uddannelse og alle oplægsholdere har, loves der, stor erfaring inden for området, de taler om.

Kurset koster 1200 kroner, som arbejdsgiver betaler, hvis du har været ansat mere end 7,5 måned på vvs-overenskomsten.

Telefonisk tilmelding på 3583 2422 og elektronisk på kbh@blikroer.dk

Polisk haj fanget

Polske Adam Spol nik, ejer af firmaet Zala Remontowo, er en gammel, men ikke nogen god bekendt af byggebranchen. Det anslås, at han har haft opgaver i Danmark svarende til 100.000 arbejdstimer, som hans polske landsmænd ikke har fået ret mange zloty for.

Adam Spol nik lever således op til karakteristikken af den typiske bygge-haj: en snydepels og hårdnakket benægter.

Overraskelsen blandt 60 aktivister fra byggefags fagforeningen i København, heraf også nogle fra Rør og Blik, var derfor også hørig, da det efter nogle timers morgenblokade uden for Sømændenes tidligere forbundshus i Herluf Trollesgade i Indre By kom frem, at Adam Spol nik meddelte, at han var klar til at forhandle om indgåelse af en dansk overenskomst. Og, skulle det senere på dagen vise sig, også parat til at indgå én.

Dermed kunne det konstateres, at en polsk haj var ikke alene fanget, men også landet.

Dårligt arbejdsmiljø kan ændres

Når man sammenligner arbejdsmiljøet i forskellige brancher, vil byggeriet og industrien ofte have problemer med det fysiske arbejdsmiljø. Til gengæld har socialpædagoger, SOSU'er og andre faggrupper, der arbejder med mennesker, større udfordringer med det psykiske arbejdsmiljø. Men det er ikke en naturlov, at bestemte faggrupper har dårligt arbejdsmiljø.

Inden for byggebranchen kan man ofte forbedre arbejdsmiljøet ved blot at planlægge bedre, fortæller Jacob Munk, sekretariatsleder i Branchearbejdsmiljørådet for Bygge og Anlæg, til Ugebrevet A 4.

»Der er meget i planlægningsfasen, som går galt. For eksempel hvis mesteren har travlt og glemmer at bestille den fornødne lift eller andre hjælpemidler, så håndværkere arbejder akavet fra en stige. I det tilfælde, må man sige stop – også selvom det er svært og går ud over arbejdstiden og akkorden. Men ellers risikerer det at ramme helbredet,« siger han.

Bliv ven med din fagforening på Fjæsen

Rør & Blik København har en facebookside. Vi vil gerne have flere venner, så er

du på facebook så søg på Rør og Blik og bliv ven med din fagforening. Her kan du følge de vigtigste begivenheder mellem udgivelserne af dit fagblad .

Utætheden

40. årgang nr. 5 september 2013

Ucensureret blad udgivet af

Rør og Blikkenslagernes

Fagforening af 1873

Lytten 10, 2400 NV

Telefon: 3583 2422

Telefax: 3583 2421

E-mail: kbh@blikroer.dk

Hjemmeside: www.rorogblik.dk

Ansvarshavende redaktør:

Bjarne G. Petersen.

E-mail: bgp@blikroer.dk

Redaktion:

Journalist Ivan Enoksen (DJ)

E-mail: ive@blikroer.dk

Oplag: 3400

Tryk: Rosenberg Bogtryk i Ballerup

Afleveret til postvæsenet:

27. september 2013

Deadline for næste nummer:

18. november 2013

FORSIDEN

Peter Sparmer, også kaldet Gas Peter, som på side 8-11 fortæller om erfaringerne fra 25 år som faglærer på vvs-uddannelsen på TEC Gladsaxe.

LEDER

Social dumping er barn af EU

Fagbevægelsen kæmper en heroisk kamp for at holde social dumping, unfair konkurrence og plattenslagere fra nær og fjern stangen. Nogle gange, som tilfældet var mandag den 16. september, giver indsatsen pote. Her lykkedes det aktivister fra Byggefagernes Samvirke med helt lovlige midler at få den polske entreprenør, som har groft underbetalt landsmænd i gang med at renovere Sø-mændenes tidligere forbundshus i Herluf Trollesgade på Gammelholm i København, det parisisk inspirerede kvarter bag Det Kgl. Teater, til at indgå en dansk overenskomst.

Det var helt sikkert en opmuntrende oplevelse, men skjules kan det ikke, at vi er ude i noget nær sisyfosarbejde, en næsten håbløs opgave, som aldrig får ende. For hver gang vi lykkes med at få fat i kraven på én plattenslager, dukker der, har man fornemmelsen af, 10 nye op. Opgavens gigantiske omfang fremgår af, at man regner med, at 75.000 østarbejdere befinder sig i Danmark, hvoraf det store flertal går til løn- og arbejdsvilkår, som er meget langt fra dansk normalstandard.

Selvfølgelig skal vi, også med de midler, som gav pote førnævnte mandag i Herluf Trollesgade, fortsætte med at kæmpe imod en udvikling, som underminerer vores overenskomster og de rettigheder og pligter, som er del af den danske arbejdsmarkedsmodel. Til pligterne hører, at vi betaler skat af vores indkomster, noget, der ikke helt er slået igennem hos flertallet af vore udenlandske gæster.

Spørgsmålet er bare, om denne kamp fra hus til hus og fra byggeplads til byggeplads slår til. Det gør den nok ikke.

Problemet har i sig nemlig også en politisk side. Den hedder EU og dogmet om fri bevægelighed, fri bevægelighed for kapital, for varer og tjenesteydelser og for arbejdskraft.

Der har til den grænseløse bevægelighed været knyttet en fortælling om, at den ville skabe lykke og velstand. Det har den i sandhed også gjort, men kun for de privilegerede klasser. Afstanden mellem rig og fattig er i samtlige EU-lande vokset, og stadig flere er havnet i udsigtsløs fattigdom. Værst står det til i Sydeuropa, men i Danmark har den skæve udvikling også manifesteret sig. Eller se til Tyskland, hvor vikararbejde, minijob og timelønninger på 30-35 kroner har bredt sig, så man tror det er løgn.

På den måde kan det ikke fortsætte. Men det kommer det til, hvis ikke vi i fagbevægelsen evner at kombinere det fagpolitiske brandslukningsarbejde med en bredere politisk indsats for – sammen med andre der vil det samme – at få drejet EU i en ny og langt mere social retning.

*Bjarne G. Petersen, formand for
Rør og Blik København*

Vvs'erne redder nok engang verden

Foto: Maj-Britt Milsbød

Rørsekretær i Rør og Blik København, Henrik Juul Rasmussen.

Ekspert fra Miljøstyrelsen giver vvs'ernes rørarbejde en stor del af æren for, at vi – til gavn for miljø – er blevet bedre til at udnytte ressourcerne

■ **MILJØ** Problemet med syrerregn er stort set elimineret i Danmark.

Det fastslår Carsten Møberg Larsen, der som funktionsleder i Miljøstyrelsen beskæftiger sig med luftforurening, i en mail til Fagbladet *Utætheden*.

På bladets spørgsmål om årsagen til den glædelige udvikling svarer Carsten Møberg Larsen, at den mest har at gøre med, at der på europæisk plan er blevet besluttet svovlkrav, som enten stiller krav om lavt svovlindhold i brændslet, fx i benzin og diesel, eller krav om røgasrensning, fx på kraft- og kraftvarmeværker.

»Udbredelsen af naturgas og biomasse i varmforsyningen har bestemt også bidraget til at reducere svovludledningen og forekomsten af syreregn« slutter Carsten Møberg Larsen sin svarmail, der også indeholder link til nedenstående graf om udviklingen i svovludledningen fra 1983 til 2009.

Miljøet og sundhedens helte

»Tænkte jeg det ikke nok. Det er os, der har trukket rørene, som varmen transporteres rundt til forbrugerne igennem, der er skyld i, at syreregn ikke mere er noget problem for vores miljø. Ligesom det i tidligere tider var vores forgængere i faget, der gennem deres arbejde med at etablere afløb og rindende vand, skabte forudsætningerne for, at man fik gjort kål på dødelige sygdomme som tyfus og kolera,« siger rørsekretær i Rør og Blik København, Henrik Juul Rasmussen.

Han undrer sig dog over, at Carsten Møberg Larsen fra Miljøstyrelsen ikke

nævner fjernvarmen som en faktor i den vellykkede indsats mod syrerengen. Det var den, altså syrerengen, som tilbage i 70'erne og 80'erne nedkaldte massiv skovdød og gispende søer over vore syndige hoveder.

Carsten Møberg Larsen siger hertil, at grunden er, at fjernvarmen kun indirekte har bidraget til elimineringen af syrerengen.

»Etableringen af fjernvarmenettet muliggjorde udskiftningen af oliefyret som primær opvarmningskilde, og i den sammenhæng spillede vvs'erne selvfølgelig

” Det er os, der har trukket rørene, som varmen transporteres rundt til forbrugerne igennem, der er skyld i, at syreregn ikke mere er noget problem for vores miljø.

gelig en vigtig rolle. Men når vi snakker om kilderne til nedbringning af svovludledning og dermed syreregn, handler det primært om den fuel, som anvendes til opvarmning, samt om effektiv rensning af røgen fra varmeproduktionen,« påpeger Carsten Møberg Larsen.

Betyder det, Carsten Møberg Larsen her siger, at historien om vvs'erne som store klimahelte ikke holder?

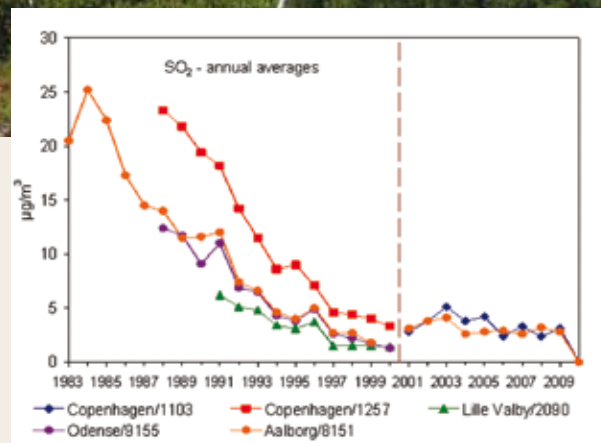
»Nej, det jeg bare påpeger er, at akkurat i forhold til syreregnen har deres bidrag haft en indirekte karakter. Tager man derimod afsæt i det større billede af, hvordan vi i det hele taget er blevet bedre i stand til at udnytte vores ressourcer, må man konstatere, at den infrastruktur som vvs'erne har været med til at skabe, spiller en meget stor rolle.«

Syreregn og tagrender

Nærværende historie startede egentlig et lidt andet sted. En læser henvendte sig med en oplysning om, at zink er i færd med at genindtage sin plads som det førende materiale til tagrender og nedløbsrør, efter at syreregnen ikke længere udgør nogen trussel mod zinkens holdbarhed.

Utætheden har forelagt oplysningen for Erwin Nielsen, der ifølge studievejleder Benny Wielandt TEC Gladsaxe er vores førende zink-ekspert og i øvrigt er tilknyttet firmaet Umicore Building Products i Silkeborg, der er del af den multinationale zink-koncern VMZINC.

»Rigtigt er det, at zinken i dag er det mest benyttede materiale til tagrender og nedløbsrør og at pvc'en, som på et tidspunkt var størst, stort set ikke anvendes mere. En direkte sammenhæng mellem zinkens fremgang og syreregnens tilbagegang bliver det derimod svært at påvise. Jo, der var engang et problem, som oftest når syregenen gik i forbindelse med det materiale, husets tag var lavet af og udviklede stoffer, som kunne gennemtære zinken. Det problem blev allerede i slutningen af 60'erne løst, da man begyndte at lave renderne af en legering af 99,995 procent zink tilsat titanium og kobber. Min forklaring på zinkens fremgang må derfor være, at det er fremragende materiale, simpelthen.« ■

Fakta

Syreregn er den syreholdige nedbør (pH < 4,5), som dannes, når forskellige forureninger og naturligt forekommende stoffer bliver opløst i skyernes vanddråber. Syren kan dannes, når de følgende stoffer findes i atmosfæren:

Svovldioxid (SO₂) fx opstået ved vulkanudbrud eller dannet ved brug af svovlholdige brændstoffer. Danner svovlsyrling

(H₂SO₃) og svovlsyre (H₂SO₄).

Kvælstofilte (NO_x) fx opstået ved lynnedslag eller ved brug af kvælstofholdige brændstoffer. Danner salpetersyre (HNO₃).

Klor (Cl) fx opstået ved afbrænding af klorholdigt affald. Danner saltsyre (HCl).

Kuldioxid (CO₂) fx opstået ved naturlige åndingsprocesser, ved afbrænding af kulstofholdige forbindelser, som f.eks. fossile brændstoffer, metan og andre kulbrinter. Danner kulsyre (H₂CO₃).

Huter har en lys fremtid

Letvægtsselement med for-monteret faldstamme, rør og cisterne letter etablering af nye badeværelser, har vvs-sjak fra ENCO erfaret

■ **FAGET** »Den er smart, det må jeg indrømme. Det er med garanti en ting, vi kommer til at se meget mere til. «

Forudsigelsen kommer fra anlægssvend hos ENCO, Per Eistrup, der sammen med kollegerne Kasper Sørensen og Brian Broberg er halvanden måned inde i renoveringen af 432 lejligheder i Boligforeningen Baldersbos afdeling på Baltorpsvej i Ballerup. Arbejdet, der ansås at vare endnu halvandet år, omfatter udskiftning af faldstammer, vandrør og kælderledninger samt opsætning af nye køkkener og badeværelser.

Det er i forbindelse med monteringen af de nye badeværelser, at Per Eistrup har stiftet bekendtskab med den indretning, han kalder smart, og som han er sikker på har en stor fremtid for sig.

Indretningen, der er udviklet af sani-

tets-giganten Geberit, hedder på tysk 'objektbezogen Leichtbauelement', det vil sige letvægtskomponent, som er relateret til et formål. På pladsen i Ballerup kalder de den en 'huter' efter Geberits østrigske datterselskab, som producerer varen.

Vedstående foto giver en ide om, hvad det er Per Eistrup sigter til, når han kalder 'huterer' smart: En aluminiumsramme med indstillelige fødder, så den kan tilpasses enhver lofthøjde, som har for-monteret cisterne, faldstamme, rør til koldt vand samt rør til varmt vand, hvori cirkulationsrøret er indlejret. Der ud over er rammen forberedt til, at tømmerne kan montere deres gipsplader på den.

»Tilbage for os er at forbinde rørene i Geberit-skakten med de tilsvarende i lejligheden oven over, at montere vandmåler til kold og varmt samt at trække plastkrør fra uni-drænet i brusekabinen til faldstammen. I forhold til den traditionelle fremgangsmåde, giver huter-løsningen en betydelig tidsbesparelse,« vurderer Per Eistrup.

Kollega Kasper Sørensen nikker

Faglig sekretær Allan Leegaard fra Rør og Blik.
Foto: Maj-Britt Milsted

bekræftende: »Ja, 'huterer' er smart, men den monterer ikke sig selv, så jeg er ikke specielt nervøs for, at den skal tage brødet ud af munden på os, for der er stadigvæk et stykke arbejde at udføre.«

Tvivlsom gevinst

Jesper Jensen, der for ENCO er projektleder på Baldersbo-renoveringen, er enig i, at 'huterer' er godt tænkt, men han mener, at producenten endnu har et stykke udviklingsarbejde at klare.

»Den er ret uhåndterlig, så det er sin sag at få den anbragt så præcist, at rørene forløber snorlige gennem huset. Min umiddelbare vurdering er, at 'huterer' indtil nu ikke har givet nogen tidsbesparelse i forhold til den traditionelle fremgangsmåde. Dermed ikke sagt, at den ikke kommer til det, når vi kommer længere hen i processen og vvs-sjakket

” Ja, huterer er smart, men den monterer ikke sig selv, så jeg er ikke specielt nervøs for, at den skal tage brødet ud af munden på os, for der er stadigvæk et stykke arbejde at udføre.

Jesper Jensen, der for ENCO er projektleder på Baldersbo-renoveringen

har fået noget mere monterings-rutine,« mener Jesper Jensen, som oplyser at Geberits listepriis på 'huterer' ligger i omegnen af 10.000 kroner stykket.

Når Geberit kalder 'huterer' en letvægtskomponent, er det i øvrigt en sandhed med modifaktioner. Dens styrke – de forud monterede elementer – er samtidig også dens svaghed. Fyren vejer i omegnen af 80 kg, og mennesker må ifølge arbejdsmiljøloven ikke løfte genstande i den vægtklasse. Derfor skal der maskinkraft til at få 'huterer' omkring på byggepladsen.

Der er da også maskinkraft for hånden på Baldersbo-renoveringen, men kun et stykke af vejen. 'Huterer' bliver kørt frem til opgangsdøren, derefter bliver den med hejs løftet op i bygningen og læsset af på reposerne uden for den lejlighed, hvor den skal opsættes, men fra reposen ind til opstillingsstedet i

badeværelset er der dømt håndkraft.

»Det er ikke godt nok, det bør sikkerhedsorganisationen i ENCO omgående se at få gjort noget ved,« siger faglig sekretær Allan Leegaard fra Rør og Blik.

Da *Utætheden* i uge 37, halvanden måned efter det første besøg, igen var forbi byggepladsen på Baltorpsvej, kunne den udsendte konstatere, at sagen var bragt i orden, idet 'huterer' nu bliver kørt det sidste stykke vej på en firehjul køretøj af den slags, flyttefolk kalder en 'hund'.

Akkorden svømmer

Vægten er ikke det eneste problem, 'huterer' giver anledning til. Der er også et betalingsproblem, som skal løses. 'Huterer' er så ny på det danske marked, at den endnu ikke figurerer på rørprislisten. Derfor ved akkordholder Per Eistrup og hans kolleger heller ikke,

Akkordholder Per Eistrup fra ENCO sammen med 'Huterer'. Det er Eistrup til venstre.

hvordan indtjeningen på deres akkord ender med at blive.

Erfaringerne viser, at der kan komme til at gå en rum tid før en sag om prisfastsættelse af arbejde med nye materialer er afklaret.

Sagen er bøv, hvis akkordholderen og firmaet bliver enige om en pris. Bliver de ikke det, overgår den til lokalforhandling mellem firmaet og den stedlige tillidsrepræsentant. Kan der heller ikke her opnås enighed, rykker sagen en tak op ad i hierarkiet, idet den så overgår til mægling. Slår også mæglingen fejl, er der tilbage i bøssen endnu to skud.

Først får Rørudvalget, hvor i der sidder repræsentanter for TEKNIQ og Blik- og Rørarbejderforbundet, chancen. Misbruger de den, bliver det lagt i hænderne på det såkaldte Permanente Udvalg at udarbejde et løsningsforslag til forelægning og beslutning i Rørudvalget. ■

Gas Peter giver den stadig gas

Peter Sparmer alias Gas Peter gik 1. august på pension efter 25 års tro tjeneste som faglærer på vvs-uddannelsen på TEC Gladsaxe. Skruet ned for blusset lader han dog ikke til at have gjort. Han taler engageret og for det meste i nutid om eleverne, uddannelsen, kollegerne og skolen. Som om han stadig stod midt i det hele

■ **INTERVIEW** Peter Sparmer og frue er lige hjemkommet til deres hus på Dyssegårdsvej i Gentofte fra en tre uger og 6.000 km lang tur gennem Sverige til Nordkap i en lejet mobil-home, da Utætheden dukker op til en snak om vvs-uddannelsens fortid, nutid og fremtid med den afgåede. Kaldenavnet Gas Peter kommer af, at han, ved siden af alt det andet, han også har undervist i på lærlinguddannelsen og på efteruddannelseskurser for vvs-svende, har haft gasområdet som sit speciale og hjertens barn.

»Det har været en skøn tur og så i det vejr. Svenskerne selv sagde, at de ikke kunne huske, hvornår de havde oplevet sådan en sensommer,« fortæller 65-årige Peter Sparmer, som de første 20 år af sine 45 år i vvs-faget tjente hyren ude i branchen.

Om at tale lige ud af posen

Når Utætheden mener, at et interview med en vvs-lærer kan have læsernes interesse, er det, fordi erhvervsuddannelsen, herunder vvs-uddannelsen, er i vanskeligheder, og at rigtig mange mener, at der bliver nødt til at blive gjort noget radikalt ved sagen.

Hvor det før var 30 procent af en årgang, som gik ind til en erhvervsuddannelse, er det i dag kun 17 procent. Og lige så alarmerende: Kun 40 procent af det reducerede antal, der vælger uddannelsen, gennemfører den, så den

dag er til at forudse, hvor der vil være mangel på vvs'erne og andre merværdiskabende fagpersoner.

Regeringen har på den baggrund bebudet en gennemgribende revision af erhvervsuddannelsen, uden endnu at have lagt sig fast på, hvordan den skal se ud. Mange, heraf en del skrivebordsgeneraler fra arbejdsgiverorganisationer og fagbevægelsen, har dog allerede givet deres uforgribelige mening til kende.

Peter Sparmer er ikke nogen skrivebordsgeneral, vvs-uddannelsen har gennem 25 år været hans hverdag, så han har hands on erfaringer, som det hedder på anglo-dansk. En kilde tæt på TEC Gladsaxe har desuden forsikret *Utætheden* om, at Peter Sparmer er typen, der taler rent ud af posen.

Utætheden starter interviewet med at tjekke, om forsikringen holder vand.

Du har vel ikke noget i klemme, nu da du er gået på pension, så jeg går ud fra, at det du siger, er det du mener.

»Jamen, det kan du godt gå ud fra, for det har jeg altid gjort. Hvis jeg har været utilfreds med noget på arbejdet, så er jeg gået til ledelsen og sagt, at det vil vi ikke finde os i. Det er nok derfor, at jeg så godt kan lide vvs'ere. De har altid været selvstændige folk, og det gjaldt også for fagets lærlinge, men desværre mere før i tiden end nu.«

De selvstændige vvs'ere

Til at illustrere sin pointe om selvstæn-

digheden som et træk ved vvs'ere, trækker Peter Sparmer på en erindring fra sit lærerliv.

»En samfundsfaglærer, som var vant til at undervise smede-lærlinge, bemærkede, efter at have haft nogle af vores lærlinge til låns, at han godt kunne mærke forskel, og at den bestod i, at smede arbejdede på værksted, hvor de blev dikteret, hvad de skulle lave, hvorimod vvs-lærlinge selv kørte ud, så på sagerne og sagde til fru Jensen, at den der hane er noget lort. Jeg kan ikke lave den, hvad siger du til, at jeg smutter hen og køber en ny? Det er derfor jeg siger til dig, at vvs-lærlingene dengang var meget selvstændige. Det er desværre ved at gå fløjten, om det så er, fordi de ikke tør, eller det er fordi, de ikke må for mester.«

Forskellen på før og nu, også når det gælder vvs-elever, mener han bliver stadig tydeligere.

»Da jeg startede som faglærer med at undervise eleverne på forskolen i alle ting – gas, blik, rørarbejde og noget der hed frasjevsninger, som man slet

”

Lærlingene dengang var meget selvstændige Det er desværre ved at gå fløjten, om det så er, fordi de ikke tør, eller det er, fordi, de ikke må for mester.

ikke må bruge mere – havde jeg klassen gennem hele forløbet, så jeg fik et tæt forhold til mine elever. De vidste, hvor de havde mig, og vi kunne diskutere alt. Hvad skal jeg så lave nu, spørger de i dag, når de er færdige med en ting, mens eleverne før hen, i stedet for at spørge, satte sig for selv at finde ud af det.«

Du skal stå op, lille ven, du skal i skole

Du får det til at lyde som om, alt var bedre i gamle dage?

»Ikke alt, men en hel del var. Før hørte de efter, men det gør nogle af

dem så ikke så meget mere. Hvis man dengang sagde, at det her bliver du nødt til at læse på, jamen, så gjorde de det, og i øvrigt mødte de til tiden. I dag har vi på grundforløbet en mentor, som hver morgen ringer de udeblevne elever op og siger, at du skal stå op nu, lille ven, du skal i skole. Den gang var udeblivelser sjældne og man kunne klare sagen ved at ringe til mester og sige, at der var lidt kage med Erik. Mester svarede, at det skulle han nok tage sig af, hvorefter Erik huskede at møde til tiden, hver dag.«

Er du ikke lidt hård ved de unge?

»Blandt vores nuværende elever er en del, som reelt ikke har nogen til at støtte sig. De er børn af enlige forældre, har haft en dårlig opvækst og er gået ud af skolen med, i nogle tilfælde, endda rystende ringe kundskaber. Jeg synes, at vi som samfund skal hjælpe dem mere, end vi gør, helt sikkert, men det kunne nu også godt hjælpe på sagerne, hvis de unge tog sig sammen.«

Du sagde, at meget, men ikke alt, var bedre i gamle dage. Du mangler at for-

tælle, hvad det er, der er blevet bedre.

»De gode elever, vi har i dag, de er virkelig gode, bedre end nogensinde og faktisk så gode, at de til enhver tid kan løbe fagets gamle svende over ende.«

Manglen på praktikpladser

Hvad er vvs-uddannelsens største, øjeblikkelige problem?

»Det er, at så mange af eleverne bliver parkeret i skolepraktik, fordi der ikke er praktikpladser til alle, for alt andet lige er det bedst, at de kommer ud blandt svendene og møder kunderne. Sådan noget som at få en nøgle, låse sig ind hos kunden, lave en vandhane, ligge nøglen tilbage i brevkassen og gå igen, det lærer man meget af.«

Men der er vel heller ikke noget, de hellere vil have end en læreplads.

»Ingen tvivl om det. Det er vores egen skyld, eller, om du vil, samfundets skyld, for det, de allerhelst vil, og her tror jeg, at jeg taler for alle som én, er at komme ud i den virkelige vvs-verden efter grundforløbet i stedet for at blive hæn-

gende på skolen. Og jeg synes da også, at vi oppe på skolen kæmper en brav kamp for at få dem afsat. Mange af vores lærere tager rundt til firmaerne og spørger, om de ikke kan tage en eller to ind, men der er åbenbart ikke nok arbejde lige i øjeblikket.«

Er det det, der ligger i det?

»Det tror jeg. Der er nogen, der siger, at det er dyrt at have lærlinge, men jeg skulle da nok mene, at firmaerne får et pænt stort tilskud til lærlingene. Jeg vil til enhver tid påstå, at en mester, som gider satse lidt på det, kan lære sådan en knægt op, så han kan tjene penge på ham, når han er anden års lærling. Nok ikke de store penge, men så det kan løbe rundt.«

Afstanden mellem eleverne vokser

Jeg kan på det du siger forstå, at fagskolen i dag rummer nogle nærmest ekstremt dygtige elever, men også nogle, der er temmelig ringe. Har jeg forstået ret?

»Ja, afstanden mellem dem er blevet meget større, end den var tidligere, hvilket også står i forbindelse med, at faget konstant udvider sig og bliver stadig sværere. Jeg ser det, når vi har svendepøver. Eleverne får at vide, hvad der forventes: de skal selv tegne tingen, som de skal lave, de skal selv producere den og de skal aflevere den inden for x antal dage. Hos energi-specialisterne kan man lige før afleveringsfristens udløb gå

” Jeg synes, at vi som samfund skal hjælpe dem mere, end vi gør, helt sikkert, men det kunne nu også godt hjælpe på sagerne, hvis de unge tog sig sammen. »

rundt og se deres løsninger og tænke, at det ser sgu meget godt ud, mens det ovre på vvs-montør linjen ofte er gået op i hat og briller. Mange kan ikke klare sig selv. Måske kan de ikke finde den fitting, de skal bruge, og det går de så hjem og fortæller far og mor. Vi oplever nu om dage, hvilket vi aldrig har prøvet før, fædre komme stormende ind til svendeprøver, råbende op om, at det også er for dårligt af skolen og så videre, hvortil vi må sige 'kan du se at komme ud, din søn er 20 år, det her er en svendepøve og i øvrigt befinder fittingen sig på nogle dertil opstillede reoler, med navn på og det hele'. Det er ærlig talt rystende at opleve.«

Er I som lærere fagligt og pædagogisk dygtige nok?

»Vi skal selvfølgelig kigge kritisk på os selv, men generelt set er vi godt rustede, i hvert fald hvad det faglige angår. Det, der er mest brug for, er, at vi bliver bedre til at håndtere en stadig mere broget flok af elever. Den lærer, der ikke kan sine ting, er lost, og er det især over for de gode elever. Der er den igen, den med

de selvstændige vvs'ere: hvis de mener, at en lærer ikke er kompetent til at undervise, så siger de det. Lige op i hovedet på ham, og hvis han ikke forstår det, så går de til chefen.«

Har du selv været ude for det?

»Nej, det tør de sgu ikke.«

Da latteren har lagt sig, spørger Utætheden Peter Sparmer, hvilke pædagogiske forudsætninger han havde med sig, da han for 25 år siden ankom til det, der dengang hed Gladsaxe Tekniske Skole.

»Jeg havde ingen formelle, ud over at jeg kunne lide at lære fra mig. Jeg havde været vvs'er ude i samfundet gennem tyve år, og i en fem-seks år af dem haft med lærlinge at gøre, og der opdagede, hvor fedt jeg syntes det var, når jeg kunne få lærlingen til at lave et stykke arbejde helt alene, mens jeg selv gik og rodede med noget andet. Man kan i det hele taget ikke blive en god lærer, hvis man ikke selv har fornøjelse ved at undervise. Den glæde der er i at få en trekvart klasse til at forstå det på én måde, og resten til at forstå det samme ved at forklare det på en anden måde, den er meget stor.«

Er det ikke det, man kalder undervisningsdifferentiering?

»Jo, og den bliver der i stigende grad brug for. Eleverne er, i forhold til da jeg startede, i mange henseender blevet meget forskellige. Over for nogle skal man nærmest råbe op, resten kan man tale normalt med. Men der er nogle skvad-

derhoveder ind imellem, og det har ikke bare at gøre med, om de er mere eller mindre 'kloge'. Sådan én, som er rigtig dygtig, han kan også godt være på tværs, skal jeg hilse og sige!«

Løsningen er: Stort spørgsmålstejn

Nu kan jeg ikke udsætte 100.000 kroner på spørgsmålet længere.

Hvad skal der til for at trække flere til vvs-uddannelsen og få flere igennem med et godt resultat?

»Allerførst skal eleverne være klædt bedre på, og derfor har jeg allerede for flere år siden efterlyst, at der blev indført adgangskrav. Men problemet er, at vi så udelukker nogle, og nok i virkeligheden ret mange, fra at komme ind på vores uddannelse. Også elever, som har fantastiske hænder, som med dem kan lave virkelig fint arbejde. Der er bare det ved det, at de ikke er så gode til at læse, og derfor ikke kan forstå en brugervejledning eller en teknisk dokumentation og derfor næppe heller, uanset de gode hænder, kan udføre arbejdet. Derfor ved jeg ærlig talt ikke, hvad vi skal gøre, om vi skal have en gruppe vvs'ere, der kun gør de simple ting, som polakkerne laver i dag, nogle, der laver noget lidt mere avanceret, og i den anden ende dem, der tager sig af det virkelig avancerede,» siger Peter Sparmer, som ikke ser ud til selv at tro på den model.

»Det ville, er jeg bange for, blive noget ustyrligt rod. Jeg har ikke patentløsningen, men jeg mener, at det, vi under alle omstændigheder skal have gang i, er en proces, der fører til, at alle, når de forlader folkeskolen, har læst en bog og kan skrive og regne.«

Utæthedens udsendte har sagt tak for kaffe, pakket sine sager og gjort klar til at stå på cyklen, da Peter Sparmer kommer i tanke om, at der er noget han mangler at fortælle.

»Vi har tre børn, den mellemste er en dreng, som er endt med at være en glad vvs'er. Egentlig havde han tænkt sig at blive elektriker, men han kom med fars hjælp heldigvis på bedre tanker. Søn-nike, sagde jeg til ham, jeg anser dig for så kløgtig, at du vil være i strand til at klare den noget vanskeligere uddannelse som vvs'er.« ■

Det er okay at beskytte sit fag

Enhedslistens Finn Sørensen kan ikke se problemet i at beskytte en velfungerende vvs-branche mod unfair konkurrence og social dumping

Det er ikke sædvanligt, at arbejdsgivere og lønmodtagere ned i mindste deltalje er enige om en sag. Så hvad er grunden til, at TEKNIQ, Blik- og Rørarbejderforbundet og Dansk EL-Forbund er rørende enige om at afvise regeringens forslag til ny autorisationslovgivning, som via indførelse af såkaldte delautorisationer vil åbne installations-branchen op for, at andre end autoriserede firmaer kan udføre el-, vvs-, kloak- og gasarbejde.

Er enigheden alene båret af omsorg for de ansattes og forbrugernes sikkerhed, sådan som både arbejdsgiverne i TEKNIQ og de ansattes interesseorganisationer siger, eller ligger der – også – kommercielle hensyn bag?

Det fastholder TEKNIQ, at der ikke gør, men hvis der nu alligevel gør, anser Enhedslistens EU- og social dumping ordfører Finn Sørensen ikke det for et problem.

»I bliver beskyldt for bare at ville beskytte jer selv mod konkurrence, men hvad er problemet i at beskytte en velfungerende branche, især når man ser på, hvad EU's indre marked har medført af ulykker i form af unfair konkurrence og social dumping,» sagde Enhedslistens

EU- og social dumping ordfører Finn Sørensen på TEKNIQs høring "Vækst og teknisk sikkerhed", som blev holdt 9. september i Fællessalen på Christiansborg.

Finn Sørensen sagde videre, at Enhedslisten er meget bekymrede for lovforslagets konsekvenser, og at partiet aner EU's klamme hånd bag det.

»EU er på vej med en revision af anerkendelsesdirektivet for uddannelser. Princippet, man går frem efter, er det samme, som er gældende for varernes fri bevægelighed: hvis en vare lovligt kan sælges i et EU-land, kan det sælges frit i alle EU-lande. Det er det, man nu forsøger at overføre til uddannelsesområdet, sådan, at vi altså i Danmark skal tvinges til at forhåndsgodkende eksamensbeviser og andre uddannelsesbeviser inden for en lang række brancher, blandt andre dem, som er repræsenteret her i dag. Dermed sker der endnu et angreb på vores ret til selv at bestemme, hvilke krav vi stiller til uddannelsesniveau. Jeg ser lovforslaget om nye autorisationsregler som led i en tilpasning til anerkendelsesdirektivet. Det er en typisk dansk holdning: Vi må hellere skynde os selv at lave det, inden EU kommer og påbyder det, sagde Finn Sørensen, som mente, at der nærmest skal et helt nyt lovforslag til, hvis regeringen skal imødekomme de mange kritiske og for øvrigt, som han sagde, meget saglige indvendinger fra både arbejdsgivere og fagbevægelse, som er rettet mod det foreliggende udkast. ■

Dansk Metal overrasker

Forbundet støtter lovforslag om ny autorisationsordning, som kan komme til at genere egne medlemmer, hvis det vedtages

■ **AUTORISATION** Mange holder med Blik- og Rørarbejderforbundet i, at regeringens forslag til ny autorisationslov er noget makværk, som bringer sikkerheden i fare, risikerer at sænke uddannelsesniveaue og efterlader forbrugerne i dyb forvirring. Men ligeså mange, som er imod, går varmt ind for forslaget, og blandt tilhængerne er nogle af de virkelig store og magtfulde spillere.

Af de afgivne høringssvar fremgår således, at Dansk Industri støtter forslaget, hvilket sker med henvisning til, at der lægges op til en forbedring af produktiviteten og effektiviteten i byggesektoren ved, at langt flere produkter og løsninger kan installeres i én arbejdsgang.

Dansk Byggeri forudser en mere moderne og fremtidssikret autorisationsordning med mindre detailregulering af virksomhederne, hvilket Dansk Byggeri går ind for.

Dansk Erhverv kan ikke komme på noget dårligt at sige om forslaget.

Mest fuldtonet er dog tilslutningen fra Dansk Metal, som i sit høringssvar skriver, at man bakker *fuldt* op om forslaget og er *meget* positive overfor, at langt flere med en erhvervsfaglig uddannelse kan erhverve sig videregående kompetencer på el-, vvs- og kloakområdet, hvorved der skabes dynamik og valgmuligheder for de faglærte.

Rør og Blik: Mærkværdig holdning

At Dansk Metal bakker et forslag op, som via indførelse af delautorisationer kommer til at indsnævre egne medlemmers arbejdsområde, kommer noget bag på Rør og Blik formand Bjarne G. Petersen.

»Jeg synes, det er overraskende, at en faglig organisation, der som Dansk

Rør og Blik formand Bjarne G. Petersen.

Forbundssekretær Per Påskesen i Dansk Metal.

Metal har rørlæggere ansat i autoriserede vvs-virksomheder uden for København, synes, at det er en glimrende ide at indsnævre disse virksomheders virkefelt, for det bliver jo følgen af at åbne det nuværende autorisationsområde op for ikke-autoriserede virksomheder. Jeg kunne forstå, hvis det var 3F, som af hensyn til deres murere, tømrere og betonfolk, som i dag ikke må udføre

autorisationsbelagt arbejde, synes, at det var den helt rigtige vej at gå,« siger Bjarne G. Petersen, som spekulerer på, om der er flere grunde til den efter hans mening mærkelige Metal-holdning, end den, der fremgår af høringssvaret.

Utætheden har spurgt forbundssekretær Per Påskesen i Dansk Metal, som er underskriver på høringssvaret, om der findes forklaringer ud over den med, at den foreslåede omlægning vil resultere i, at »langt flere med en erhvervsfaglig uddannelse kan erhverve sig videregående kompetencer på el-, vvs- og kloakområdet, hvorved der skabes dynamik og valgmuligheder for de faglærte.«

Naive spekulationer

»Nej, hovedpointen er, at vores folk har en god uddannelse og kan få beskæftigelse rigtig mange steder, så en øget konkurrence på feltet er ikke noget problem for dem, men det kan da godt være, at det kan blive det for nogle firmaer. Der ud over mener vi, som skrevet står, at den nye lov giver bedre uddannelses-tilbud til håndværkergrupperne i bred forstand, og det synes vi faktisk også er en fordel.«

Hvordan gør den det?

»Medlemmerne får mulighed for at tage de sikkerhedskurser som Sikkerhedsstyrelsen siger er nødvendige for at udføre opgaver på de nye, delautoriserede områder. Dermed udvides såvel deres uddannelses- som deres og jobmuligheder, ligesom der kommer et mere fleksibelt arbejdsmarked ud af det.»

Hvad er din kommentar til en lidt anden udlægning af jeres bevæggrunde, jeg har hørt på vandrørene. Den går på, at I benytter lejligheden til at genere Blik- og Rørarbejderforbundet og Dansk El-Forbund som tak for, at de for nylig sagde nej til en sammenslutning med Dansk Metal?

»At det ikke har nogen gang på jord, og at det sgu er for naivt at lave den slags spekulationer, og det er netop spekulationer, som intet har med virkeligheden at gøre,« siger forbundssekretær Per Påskesen. ■

Rør og Blik versus TEKNIQ

Tirsdag den 3. september var en god dag for Blik- og Rørarbejderforbundet og forbundets københavnske afdeling, Rør og Blik. Det var det derimod ikke for arbejdsgiverne i TEKNIQ

■ **FAGFORENINGEN** Blik og Rørarbejderforbundet fik i to voldgiftssager, som begge havde deres udgangspunkt i København og involverede medlemmer af Rør og Blik, opmanden, højesteretsdommer Jon Stokholms ord for, at arbejdsgiverne havde forbrudt sig mod gældende ret.

I den ene sag nåede han frem til, at firmaet Pilegaard-Henriksens bortvisning af vvs- og energimontør – og tillidsmand – Carsten Sørensen 22. maj 2013 var sket med urette.

Twisten stod om betalingen for overarbejde samt kompensation for at blive kaldt på arbejde igen mere end fem timer efter normal arbejdstids ophør. Carsten Sørensen havde beregnet sig seks timer, hvilket, ifølge ham selv, var sket efter aftale med en overmontør i firmaet. Firmaet afviste eksistensen af en sådan aftale og bortviste Carsten Sørensen.

I sin tilkendegivelse når opmanden frem til, at der ikke var fuldt tilstrækkeligt grundlag for at forkaste Carstens Sørensens forklaring. Bortvisningen var derfor sket med urette og firmaet blev dømt til at betale Carsten Sørensen en godtgørelse på 30.000 kroner.

Blik- og Rørarbejderforbundet havde gerne set, at firmaet var blevet pålagt at annullere bortvisningen, men det fandt opmanden ikke, at der var grundlag for.

Sagen videreføres i Arbejdsretten, hvor påstanden vil være, at firmaet Pilegaard-Henriksen skal betale Carsten

Sørensen løn for den opsigelsesperiode, han som uretmæssig bortvist er gået glip af.

Lønsedlers vej fra firma til ansat

Den anden vundne voldgiftssag havde en mere principiel karakter og vedrører, hvilke krav, der kan stilles til virksomheder, som anvender elektronisk fremsendelse af dokumenter til medarbejderne. Uenigheden, som har sit udspring i firmaet L&H Rørbyg, går konkret på, om det er godt nok, når firmaet lægger for eksempel lønopgørelser ud på dets eget ekstrasnet, og om firmaet, i forhold til medarbejdere, som ikke har mulighed for at gå på nettet, bare kan sige til pågældende medarbejdere, at de kan hente deres papirer i firmaet, uanset at de arbejder på en byggeplads langt derfra..

Nej, siger opmanden i sin kendelse, hverken det ene eller andet er godt nok.

Medarbejderne har krav på, at dokumenter kommer frem til dem på en sådan måde, at tilgængeligheden er uafhængig af virksomheden, ligesom udlevering af dokumenter i papirform, skal ske på den, også for lønmodtageren, mest praktiske måde. Hvor det ikke er praktisk for medarbejdere med udlevering i firmaet, skal firmaet i stedet fremsende dokumentet til medarbejderne via postvæsenet.

Blik- og Rørarbejderforbundet gjorde i sin klage over L&H Rørbyggs fremgangsmåde blandt andet gældende, at den ansatte i tilfælde af et firmas konkurs ikke kan få adgang til sine dokumenter, og at han typisk bliver smidt af firmaets interne net, hvis han bliver fyret eller bortvist, og at det kan blive et stort problem, når der skal køres en sag om for eksempel manglende lønudbetaling.

Den store gåde i dansk politik er manden, der burde inkarnere de neoliberale dyder, initiativ, vovemod og virkelyst, Venstres leder og landets kommende statsminister, den tilsyneladende komaramte Lars Løkke Rasmussen. Som statsminister var Løkke en blind passager, der kravlede op af lasten og i et ubevoget øjeblik overtog rattet. Men på sin vej mod det, der burde være et triumferende comeback, synes den i forvejen ikke alt for energiske Lars Løkkes sidste lille livsgnist at være blevet pustet ud, og derfor vil vi om to år stemme det ene tomrum til magten som afløser for det andet.

Carsten Jensen, forfatter, i essyet Den socialdemokratiske epoke slutter med Helle Thorning-Schmidt i Politiken

Håndens arbejde har haft trange kår i mange års politisk meningsdannelse. Så meget desto

mere glædeligt er det, at det politiske talent Mattias Tesfaye her får udgivet en bog, der argumenterer energisk og sammenhængende for det vigtige ved håndens kunnen. Det er på høje tid, at danskerne bliver bevidste om, at vores relative rigdom ikke skyldes, at nogen har snakket sig frem til det bekvemme liv. Rigdommen bygger på praktisk kunnen, praktisk erfaring, refleksion over praksis og deraf følgende praktiske forbedringer. Respekt for praktisk kunnen burde være en selvfølge. Men det har den ikke været i mange år.

Ansvarshavende redaktør Anne Knudsen i Weekendavisens leder.

Don't forget!

Generalforsamling

Rør og Blikkenslagernes Fagforening af 1873 holder ordinær generalforsamling tirsdag d. 29. oktober kl. 17.00 i Byggefagenes Hus, Lygten 10, 2400 København

*OBS: Efter fagforeningens love skal kolleger, der stiller op til valg, være til stede på generalforsamlingen eller havde meldt lovligt forfald. Forslag til behandling på generalforsamlingen skal være bestyrelsen i hænde senest otte dage før generalforsamlingen
For at få adgang til generalforsamlingen, skal der være betalt kontingent for september måned med. Betalingskvittering forevises ved indgangen.*

Generalforsamlingen slutter senest kl. 21.00

Inden generalforsamlingens start kl. 17.00 serveres håndmadder

Dagsorden

Valg af dirigent
Godkendelse af protokol
Bestyrelsens meddelelser ved formanden
Halvårsregnskab
Valg
Formand
Bjarne G. Petersen genopstiller.
Sekretær C – med ansvar for røprislisten
Henrik Juul Rasmussen genopstiller
3 bestyrelsesmedlemmer
Mark Nissov-Johannsen, Brian Marker og Kasper Sørensen stiller op
Revisor
Vagn Larsen genopstiller
2 medlemmer til stemmeudvalg
Leif Iwanouw og Knud Immertreu genopstiller
Fanebærer
Vagn Larsen genopstiller

Nedsat kontingent til ledige og syge

Arbejdsløse og sygemeldte medlemmer i kategori A, det vil sige fuldt betalende ordinære medlemmer, kan søge om nedsat kontingent hver gang de uafbrudt har været ledige eller sygemeldte i en periode på 17 uger. For at være omfattet af ordningen skal man have aktuelt A-medlemskab af Rør og Blik (Kreds København) i

mindst et halvt år. Først herefter tæles de 17 uger.

Der vil rent teknisk blive tale om en fritagelse for kredskontingent i 50 dage svarende til 550 kr. Nedsættelsen gælder fra ansøgningen er modtaget og bevilget.

Ansøgningen skal være skriftlig enten på nedenstående formular, der

fremover vil være i hvert nummer af Utætheden, eller på mail til fagforeningen på kbh@blikroer.dk.

På ansøgningen skal medlemmets navn, personnummer og startdato for ledighed/sygeperiode fremgå. Ved ansøgning på grund af sygdom skal foreligge dokumentation.

Ansøgning om nedsættelse af fagforeningskontingent efter 17 ugers uafbrudt ledighed eller sygdom. Ved ansøgning på grund af sygdom skal foreligge dokumentation.

Navn:

Personnummer:

Startdato for ledighed eller sygeperiode:

Sendes til Rør og Blik, Lygten 10, 2400 Kbh. NV eller på mail: Kbh@blikroer.dk

Nye pladser

Firma

Sven Mortensen VVS
YIT/Caverion
Renovering/ombygning

Arbejdspladsen

Kirkeskov Alle 30

Arbejde

Renovering
Krogshøjvej

Ny arbejdsmiljø-repræsentant

Firma

L&H Rørbyg A/S

Arbejdsmiljørepræsentant

Frank Rasmussen (ekstern)

Nye tillidsrepræsentanter

Holm VVS Aps
Dan Henriksen

Basen A/S – Pilegaard-Henriksen
Søren Hansen

Bliv ven
med din
fagforening
Rør og Blik

Pensionistklubben

Møde sidste mandag
i måneden. kl.10.00 i
Byggefagenes Hus.

Formand for klubben er:
Finn Iwanouw
mobil: 2327 0890

Din gode historie

Ring/skriv idéer og forslag
til Utætheden.
Kontakt journalist
Ivan Enoksen på 3583 2422
eller iva@blikroer.dk

Åbningstider

Fagforeningen

Mandag-onsdag: 8.00-16.00
Torsdag: 8.00-17.00
Fredag: 8.00-14.00
Telefon: 3583 2422

A-kassen

Mandag: 9.00-11.30
Tirsdag: 9.00-11.30 og 15.00-16.30
Onsdag: Lukket
Torsdag: 9.00-11.30 og 15.00-16.30
Fredag: 9.00-11.30

Rådgivningen ved Annette Kappel

Mandag 08:00 – 14:30
Onsdag 08:00 – 11:00
Torsdag 08:00 – 17:00

Efterlønsklubben

Efterlønsklubben holder møde
på Lygten kl. 10.00 **første
mandag i hver måned**,
bortset fra i juni, juli og august.

A-klubben

Møde hver mandag kl.10.00 i
Byggefagenes Hus

KALENDER

Bestyrelsesmøder

Tirsdag 22. oktober

Generalforsamling

Tirsdag 29. oktober

Landsdækkende tillidsmandsmøde i Nyborg

Lørdag den 23. og søndag den
24. november

Hundens bedste ven

Når det virkelig gælder, skal der vvs'ere til

Vi befinder os i seniorbofællesskabet Midgård, hvis medlemmer råder over to opgange – nummer 48 og 50 – i Mjølnerparken på Ydre Nørrebro i København

3. sal th. i nummer 48 bor Finn Thomsen, der – i nævnte rækkefølge – er forhenværende typograf, reklamebureauchef, pædagog og institutionsleder.

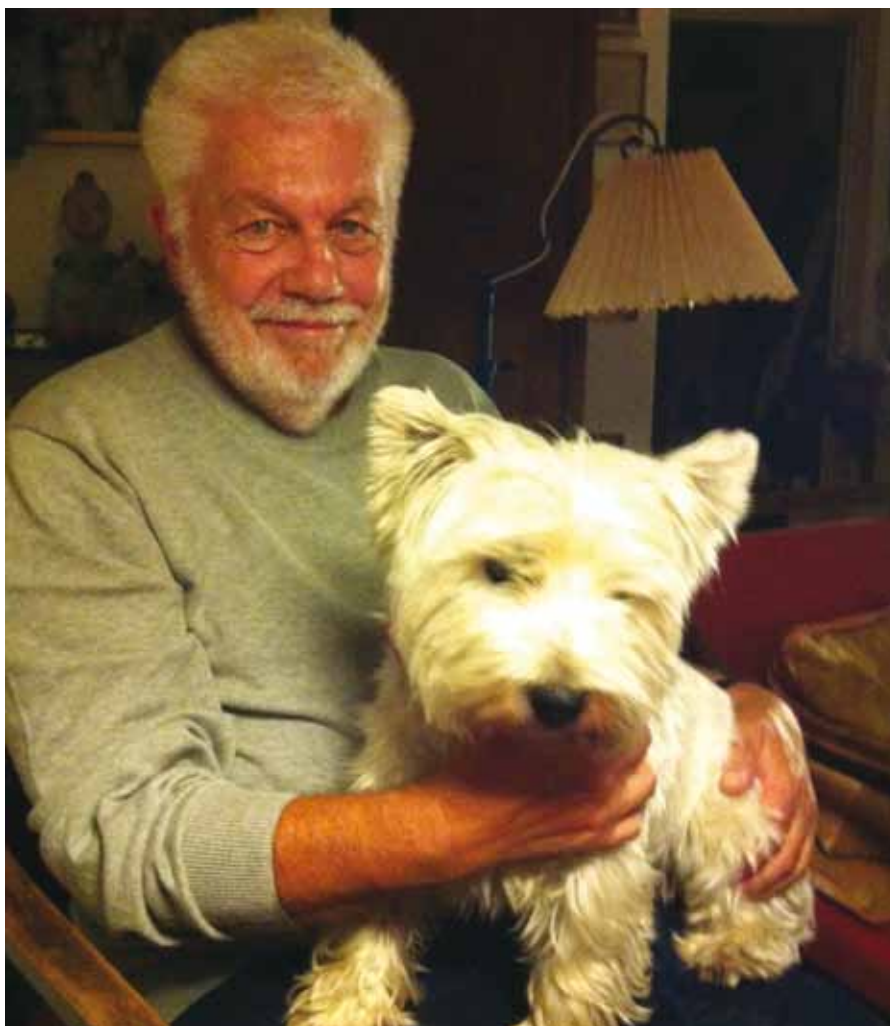
Finn Thomsen har på denne solbeskinnede augustdag besøg. Gæsterne er en vvs'er fra firmaet Brunata og hundehunden Lucca, en fire år gammel West Highland Terrier.

Varme-, ventilations- og sanitetsmanden er her for at skifte en sikkerhedsventil, Lucca for at blive passet for dens bortrejste ejer, og det er ikke første gang, for ejeren er en meget rejsende herre.

Finn Thomsen, hvis egen hund for et år tid siden ikke kunne leve mere, har udviklet et blødt punkt, når det kommer til Lucca. Hun skal have det bedst muligt, når hun er hos Finn. Der bliver kræset for hende – og det bliver den også denne augustdag.

Hold fast, kære læser, for nu tager begivenhederne fart.

Et stykke hundekonfekt, af form omtrent som tynd stang, sætter sig fast i svælget på Lucca. Tingen kan hverken komme ned eller op. Lucca er i vanskeligheder, og det kan høres på den. Dødsrallen er der ikke tale om, men vi er tæt på. Finn Thomsen er handlingslammet. Ved ikke, hvad han skal gøre. Det ved til gengæld den tilstedeværende vvs'er fra Brunata.

Finn Thomsen på 75 år og Lucca på 4 år

Han sprinter ud på reposen, råber til en kollega, som er i gang med at skifte sikkerhedsventilen i lejligheden oven over. »Vagn, skynd dig, kom herved, det har noget med en hund at gøre.«

Vagn, som ved noget om hunde, ankommer til ulykkesstedet, åbner hundens gab og fisker konfektstangen ud. Hurtig udrykning og rutineret indsats: Luccas' liv er reddet.

»Normalt siger man, at menneskets bedste ven er hunden, men i det her tilfælde må man nok sige, at hundens bedste ven var to snarrådige vvs'ere,« siger en dybt taknemmelig Finn Thomsen, som mener at have set Lucca kigge tilbudende på sine redningsmænd og logre energisk med halen, da krisen var klaret og den første forskrækkelse havde lagt sig.